

[Ømann.]

efter tab eller gevinst. Så vidt er jeg enig, men jeg synes ikke, det har den overvældende samfundsmæssige betydning, som jeg synes skatte- og afgiftsministeren gav udtryk for.

Jeg vil se på disse forslag med skepsis. Jeg vil benytte lejligheden til at få rodet op i hele dette område. Jeg vil ikke tilkendegive, om jeg vil stemme for, eller jeg vil stemme imod. Jeg vil se på sagerne.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige, at vi jo i en tidligere samling har udtrykt vores positive indstilling over for det af fremskridtspartiet fremsatte forslag, dog med antydning af, at vi fandt, det muligvis kunne være for vidtgående. Men vi har hele tiden foreholdt dette ting og ministeren, at det måtte være rimeligt, at man efterhånden fandt frem til en ordening, hvorefter man kunne føre kurstab ind over driftsregnskabet, idet det er ganske urimeligt i dette samfund hele tiden at sige til erhvervslivet: vel, I kan ikke låne pengene i dette land, I må ud på det udenlandske marked, og så bagefter lade dem tage følgerne af den usikkerhed, der er i de valutatiske forhold. Derfor må vi da sige, at forslaget fra regeringens side er en imødekommeelse af det, vi gentagne gange har fremført, og sådan set en videreførelse af disse tanker. Jeg ved ikke, om det var et pålæg — det var det vel næsten, måske var det blot en hensyntagen fra ministeriets side i septemberforligsforhandlingerne — at man ville nedsætte et udvalg, som skulle fremkomme med en betænkning, som altså er kommet, om disse forhold. Deri ser vi da i alt fald, at regeringen har opfyldt sin forpligtelse over for visse af forligspartierne, som fremhævede dette som noget særdeles væsentligt i forliget.

For, som vi fremførte, det er jo kun de færreste virksomheder, der har den fornødne ekspertise til at kunne spekulere i valutasvingningerne, men der er visse, nemlig de store virksomheder, som netop har den ekspertise. At de undertiden tager fejl, ophæves vel af, at man fordeler sine spekulationer over forskellige valutaer, men den lille virksomhed, som nødvendigvis må have et lån for at kunne investere, har ikke den ekspertise og må henvende sig til sine bank-

forbindelser, og bankforbindelsen har ikke den fornødne ekspertise på dette område, hvilket bevirker, at i alt fald for øjeblikket mange på det valutatiske område har måttet notere alvorlige kurstab, idet en stor del af finanslånene er optaget i schweizerfranc, og de nu må til at betale de kursstigninger, som har været på schweizerfrancs. Det må være en rimelig retfærdighedsgerning over for disse virksomheder, som sådan set prøver på at være virksomheder og ikke spekulanter på valutaområdet. De er først og fremmest virksomheder, som skal prøve på at producere noget, og så må de optage lån, og det må de gøre i udlandet for at kunne producere det, de ønsker til gavn også for den arbejderstand, som undertiden kan have en vis modvilje mod den goodwill, vi somme tider herfra kan udvise over for virksomhederne, bl. a. i dette tilfælde.

At dette forslag vil have en heldig indvirkning på selve renteniveauet, altså at renteniveauet i Danmark eventuelt vil falde en smule, er i alt fald min formening, og det glæder mig, at jeg kan støtte den antagelse på de eksperter, som jeg mener det er, der har lavet denne betænkning, hvorefter dette lovforslag er udformet, og som skal være med til i alt fald at retlede os med hensyn til vores stillingtagen til forslaget; jeg citerer fra side 49 i betænkning nr. 753 af 17. oktober 1975, hvor der står:

„Indførelse af skatteregler af den her omhandlede karakter vil for Danmarks vedkommende formentlig få større betydning for låntagning end for kreditgivning. Det kan ikke afvises, at flere virksomheder endnu inden for valutabestemmelsernes rammer vil søge at finansiere deres virksomhed ved optagelse af lavere forrentede udenlandske lån. En voksende interesse for at søge finansiering i udenlandsk valuta vil kunne muliggøre en indsnævring af forskellen mellem det danske og internationale renteniveau. Dette vil fra erhvervslivets synspunkt antagelig blive anset som en fordel.“

Det må være væsentligt, at vi i øjeblikket i alt fald koncentrerer os om, hvad der vil være til fordel for det erhvervsliv, som er forudsætningen for at skaffe disse arbejdspladser, som vi har så hårdt brug for.

På den anden side er der visse afgrænsninger, som også bl. a. SF's ordfører frem-